

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ 2014 - Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ – 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2014
ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΝ: ΧΑΪΡΗ – ΤΡΙΠΑΜΠΟΥΚΗ ΑΜΑΛΙΑ,
ΑΪΒΑΛΙΩΤΟΥ ΕΛΕΝΗ, ΓΚΟΤΣΟΠΟΥΛΟΥ ΤΑΣΟΥΛΑ, ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΥ
ΕΙΡΗΝΗ, ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ANNA, ΤΣΙΡΟΓΙΑΝΝΑΚΗ ΤΑΝΙΑ

A1.

Τόσο κοντά στα τείχη έχουμε τον εχθρό! Επομένως φυλαχτείτε από τον κίνδυνο, προστατεύστε την πατρίδα. Μην εμπιστεύεστε τις δυνάμεις της πόλης. Την αυτοπεποίθηση, η οποία είναι σε σας υπερβολική, αποβάλετε. Μην πιστέψετε ότι θα ενδιαφερθεί κανείς για την πατρίδα, εάν εσείς οι ίδιοι δεν ενδιαφερθείτε για την πατρίδα. Θυμηθείτε ότι η πολιτεία βρέθηκε κάποτε στον έσχατο κίνδυνο!».

Κατά τη διάρκεια του Λατινικού πολέμου ο ύπατος Τίτος Μάνλιος, καταγόμενος από αριστοκρατική γενιά, ήταν αρχηγός του ρωμαϊκού στρατού. Αυτός, όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε όλοι να απέχουν από τη μάχη.

Τότε ρώτησε την κόρη του, αν προτιμά να είναι ασπρομάλλα μετά από μερικά χρόνια ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε «εγώ, πατέρα μου, προτιμώ να είμαι ασπρομάλλα», ο πατέρας πρόβαλε σ' αυτήν ψεύτικο επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλλω ότι δεν θέλεις να γίνεις φαλακρή. Γιατί λοιπόν δεν φοβάσαι μήπως αυτές σε κάνουν φαλακρή;»

B1. **prope** → proxime
opibus → opes
nimia → magis nimia
neminem → nullius
ipsi → ipsi
extremo → extero
discrimine → discrimina
nobili genere → nobilia genera
exercitui → exercitibus
omnes → omni
illa → illud
pater → patrum
istae → istarum
te → sibi

B2. **habemus** → habento
cavete → cautum (αιτιατική), cautu (αφαιρετική)
tutamini → tutantem (ενεστώτας), tutaturum (μέλλοντας), tutatum (παρακείμενος)
nolite → nolles
deponite → deposuerit
natus → nasci

abiret → abibunt
edixit → edic
abstinerent → abstineant
mallet → mavultis
obiecit → obicereris (-re)
faciant → fiant

- Γ1α. opibus:** Αφαιρετική οργανική του μέσου στο *confidere*.
vobis: Δοτική προσωπική κτητική στο υπαρκτικό *est*.
neminem: Υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου *consulturum esse* σε ετεροπροσωπία.
patriae: Δοτική προσωπική χαριστική (ή αντικείμενο) στο *consulturum esse*.
fuisse: Ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο του ρήματος *mementote*.
bello: Αφαιρετική του χρόνου. Προσδιορίζει το ρήμα *praefuit*.
genere: Αφαιρετική της καταγωγής από τη μετοχή *natus*.
aliquot: Επιθετικός προσδιορισμός στο *annos*.
cana: Κατηγορούμενο στο υποκείμενο *ego* του απαρεμφάτου *esse* μέσω του ίδιου του απαρεμφάτου που είναι συνδετικό
illi: Έμμεσο αντικείμενο του δίπτωτου ρήματος *obiecit*
te: Αντικείμενο του ρήματος *faciant*

**Γ1β. Itaque nolite cavere periculum
Itaque ne caveritis periculum**

Γ2α. Quin calva esse nolis: Δευτερεύουσα ουσιαστική πρόταση του συνδέσμου *quin* που λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα *non dubito*. Εισάγεται με τον υποτακτικό σύνδεσμο *quin*, γιατί προηγείται άρνηση. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί δηλώνει την πρόθεση του υποκειμένου του ρήματος εξάρτησης, δηλαδή κάτι υποκειμενικό. Συγκεκριμένα, με υποτακτική ενεστώτα, γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου και αναφέρεται στο παρόν. Ισχύει η ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, γιατί υπάρχει συγχρονισμός μεταξύ κύριας και δευτερεύουσας, καθώς η πρόθεση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

- Γ2β. i) T. Manlius consul qui natus erat....
ii) Is abiens aliquando castris edixit....**

- Γ2γ. i) “Utrum post aliquot annos cana esse mavis an calva?”
ii) “Mavisne post aliquot annos cana esse an calva?”
iii) “Post aliquot annos cana esse mavis an calva?”**